

A BIZOTTSÁG 2008/62/EK IRÁNYELVE

(2008. június 20.)

a helyi és a regionális feltételekhez természetes módon alkalmazkodott, és génerózió által veszélyeztetett mezőgazdasági honos fajok és fajták elfogadása, és ezen honos fajok és fajták vetőmagjának, valamint vetőburgonyájának forgalmazása esetében alkalmazható eltérésekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az olaj- és rostonövények vetőmagjának forgalmazásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/57/EK tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾ és különösen annak 27. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

mivel:

tekintettel a takarmánynövény-vetőmagok forgalmazásáról szóló, 1966. június 14-i 66/401/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 22a. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a gabonavetőmagok forgalmazásáról szóló, 1966. június 14-i 66/402/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 22a. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről szóló, 2002. június 13-i 2002/53/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak 4. cikke (6) bekezdésére, 20. cikke (2) bekezdésére és 21. cikkére,

tekintettel a cukorrépa-vetőmag forgalmazásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/54/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾ és különösen annak 30. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a vetőburgonya forgalmazásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/56/EK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾ és különösen annak 10. cikke (1) bekezdésére és 27. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

(1) A biológiai sokféleséggel kapcsolatos kérdések és a növényi genetikai erőforrások megőrzésének fontossága nőtt az elmúlt években, amint azt a különböző nemzetközi és közösségi szintű fejlemények mutatják. A példák között említhetjük a biológiai sokféleségről szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1993. október 25-i 93/626/EGK tanácsi határozatot ⁽⁷⁾, az élelmelési és mezőgazdasági célú növényi genetikai erőforrások felhasználásáról szóló nemzetközi szerződésnek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2004. február 24-i 2004/869/EK tanácsi határozatot ⁽⁸⁾, a mezőgazdasági genetikai erőforrások megőrzésére, jellemzésére, begyűjtésére és hasznosítására irányuló közösségi program létrehozásáról és az 1467/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 24-i 870/2004/EK tanácsi rendeletet ⁽⁹⁾, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁰⁾. A mezőgazdasági növények vetőmagjának forgalmazását szabályozó közösségi jogszabályok, nevezetesen a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/56/EK és a 2002/57/EK irányelv szerint különleges feltételeket kell megállapítani e kérdések figyelembevétele céljából.

(2) A növénygenetikai források helyben való megőrzése és fenntartható hasznosításának biztosítása érdekében a helyi és a regionális feltételekhez természetes módon alkalmazkodott, és génerózió által veszélyeztetett mezőgazdasági honos fajokat és fajtákat olyan helyeken is célszerű termesztetni és forgalmazni, ahol nem felelnek meg az általános követelményeknek a fajták elfogadása, valamint a vetőmag és a vetőburgonya forgalmazása tekintetében. E cél elérése érdekében szükséges a genetikai anyagokra a mezőgazdasági növényfajok nemzeti fajtajegyzékébe történő felvételük tekintetében, valamint ezen fajták vetőmagjának és vetőburgonyájának termelése és forgalmazása tekintetében eltéréseket alkalmazni.

⁽¹⁾ HL 125., 1966.7.11., 2298/66. o. A legutóbb a 2007/72/EK bizottsági irányelvvel (HL L 329., 2007.12.14., 37. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL 125., 1966.7.11., 2309/66. o. A legutóbb a 2006/55/EK bizottsági irányelvvel (HL L 159., 2006.6.13., 13. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 193., 2002.7.20., 1. o. A legutóbb az 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 268., 2003.10.18., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 193., 2002.7.20., 12. o. A legutóbb a 2004/117/EK irányelvvel (HL L 14., 2005.1.18., 18. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 193., 2002.7.20., 60. o. A legutóbb a 2005/908/EK bizottsági határozattal (HL L 329., 2005.12.16., 37. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 193., 2002.7.20., 74. o. A legutóbb a 2004/117/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 309., 1993.12.13., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 378., 2004.12.23., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 162., 2004.4.30., 18. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o. A legutóbb a 146/2008/EK rendelettel (HL L 46., 2008.2.21., 1. o.) módosított rendelet.

- (3) Ezen eltéréseknek egy fajta elfogadásának alapvető követelményeit és a 2002/53/EK tanácsi irányelv 7. cikkének alkalmazásában egyes mezőgazdasági növényfajok fajtái esetében minimálisan vizsgálandó jellemzők és a vizsgálat minimumfeltételei vonatkozásában a végrehajtási intézkedések meghatározásáról szóló, 2003. október 6-i 2003/90/EK bizottsági irányelvben ⁽¹⁾ előírt eljárási követelményeket kell érinteniük.
- (4) A tagállamoknak különösen engedélyezni kell, hogy elfogadjassák saját rendelkezéseiket a megkülönböztethetőség, állandóság és egységesség tekintetében. Ezeknek a rendelkezéseknek a megkülönböztethetőség és az állandóság tekintetében legalább a 2003/90/EK irányelv I. és II. mellékletében említett, a kérelmező által kitöltendő, a fajtaelfogadáshoz szükséges kérelemmel kapcsolatos szakmai kérdőívben feltüntetett jellemzőkön, ha az egységességet fajtaidegen növények alapján határozzák meg, meghatározott szabványokon kell alapulniuk.
- (5) Az eljárási követelményeket aszerint kell előírni, hogy a fajtákat hivatalos vizsgálat nélkül elfogadjassák. Továbbá, az elnevezést illetően szükséges a 2002/53/EK irányelvben és a mezőgazdasági növényfajok és zöldségfajok fajtaelnevezéseinek alkalmasságára vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2000. május 4-i 930/2000/EK bizottsági rendeletben meghatározott követelményektől való egyes eltérések előírása ⁽²⁾.
- (6) A genetikai anyagok vetőmagjának és vetőburgonyájának termelését és forgalmazását illetően gondoskodni kell arról, hogy eltérést lehessen alkalmazni a hivatalos minősítés követelményeitől.
- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a genetikai anyagok vetőmagjának és vetőburgonyájának forgalmazása a növénygenetikai erőforrások megőrzésének összefüggésében történjen, korlátozásokat kell előírni, különösen a származási régiót illetően. E genetikai anyagok helyben való megőrzésének és fenntartható hasznosításának biztosításához való hozzájárulás érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy további régiókat hagyjanak jóvá, ahol az érintett genetikai anyag régiójában való megőrzéséhez szükséges mennyiséget meghaladó vetőmagot forgalmazni lehet, feltéve, hogy e további régiók természetes és természetközeli élőhelyek szempontjából összehasonlíthatók. A származási régióval való kapcsolat fenntartásának biztosítása érdekében ez nem alkalmazandó, amennyiben egy tagállam további természetési régiókat hagyott jóvá.
- (8) Meg kell határozni egy fajon belül minden egyes genetikai anyag maximális forgalmazási mennyiségét és minden genetikai anyag együttes forgalmazási összmenyiségét. E mennyiségek betartásának biztosításához a tagállamoknak bejelentési kötelezettséget kell előírniuk a termelők számára az általuk előállítani szándékozott genetikai anyagok mennyiségére, valamint fel kell osztaniuk a mennyiségeket a termelők között.
- (9) A vetőmag és a vetőburgonya nyomon követhetőségét megfelelő címkézési követelményekkel kell biztosítani.
- (10) Az ebben az irányelvben előírt szabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében ellenőrizni kell a vetőmagtermő növényeket, vizsgálni kell a vetőmagokat, és hatósági utóvizsgálatot kell végezni. A forgalomba hozott genetikai anyagok vetőmag-mennyiségéről a beszállítóknak jelentést kell tenniük a tagállamok számára, a tagállamoknak pedig a Bizottság számára.
- (11) Három év elteltével a Bizottságnak értékelnie kell, hogy az ezen irányelvben előírt intézkedések, különösen a mennyiségkorlátozásokat érintő rendelkezések hatékonyak-e.
- (12) Az ebben az irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagok és Szaporítóanyagok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

AZ IRÁNYELV TÁRGYA ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Az irányelv tárgya

(1) A 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/54/EK, a 2002/56/EK és a 2002/57/EK irányelvben foglalt mezőgazdasági fajok tekintetében ezen irányelv bizonyos eltéréseket határoz meg a növényi genetikai erőforrások *in situ* megőrzésével és fenntartható használatával kapcsolatosan a termesztés és forgalmazás terén:

a) a helyi és a regionális feltételekhez természetes módon alkalmazkodott, és génerózió által veszélyeztetett mezőgazdasági honos fajoknak és fajtáknak a mezőgazdasági növényfajok nemzeti fajtajegyzékeibe történő felvétele elfogadásához, amint azt a 2002/53/EK irányelv előírja;

⁽¹⁾ HL L 254., 2003.10.8., 7. o. A legutóbb a 2007/48/EK irányelvvel (HL L 195., 2007.7.27., 29. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 108., 2000.5.5., 3. o. A legutóbb a 920/2007/EK rendelettel (HL L 201., 2007.8.2., 3. o.) módosított rendelet.

b) az ilyen honos fajok és fajták vetőmagjának és vetőburgonyájának forgalmazásához.

(2) Amennyiben ezen irányelv másképp nem rendelkezik, a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/53/EK, a 2002/54/EK, a 2002/56/EK és a 2002/57/EK irányelv alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Az irányelv alkalmazásában:

- a) „*in situ* megőrzés”: a genetikai anyag megőrzése annak természetes környezetében, termesztett növényfajok esetében pedig abban a tenyésztési környezetben, ahol sajátos tulajdonságaik kialakultak;
- b) „génerózió”: a genetikai sokféleség idővel történő csökkenése ugyanazon fajok populációi, illetve fajtái között és azokon belül, illetve egy faj genetikai alapjának csökkenése emberi beavatkozásból, illetve környezeti változásból adódóan;
- c) „honos fajok”: olyan növényfaj populációi, illetve klónjai, amelyek természetes módon alkalmazkodtak régiójuk környezeti feltételeihez;
- d) „vetőmag”: vetőmag és vetőburgonya, kivéve, ha a vetőburgonyát kifejezetten kizárják.

II. FEJEZET

A GENETIKAI ANYAGOK ELFOGADÁSA

3. cikk

Genetikai anyag

A tagállamok, a 4. és az 5. cikkben előírt követelmények figyelembevételével, a mezőgazdasági növényfajok nemzeti fajtajegyzékében elfogadják az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett honos fajokat és fajtákat. Az ilyen honos fajokat és fajtákat „genetikai anyagként” kell említeni a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékében

4. cikk

Alapvető követelmények

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett honos fajok vagy fajták genetikai anyagként történő elfogadásához

fenn kell állnia a növényi genetikai erőforrás-megőrzés érdekének.

(2) A 2003/90/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésétől eltérően a tagállamok elfogadják saját rendelkezéseiket a genetikai anyagok megkülönböztethetőségének, állandóságának és egységességének tekintetében.

Ilyen esetekben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megkülönböztethetőség és az állandóság tekintetében legalább az alábbi helyeken említett jellemzők alkalmazandók:

- a) a Közöségi Növényfajta-hivatal (CPVO) vizsgálatokról szóló jegyzőkönyveivel kapcsolatos, a 2003/90/EK irányelv I. mellékletében felsorolt technikai kérdőívek, amelyek azokra a fajokra vonatkoznak; vagy
- b) az új növényfajták oltalmáról szóló nemzetközi egyezmény (UPOV) iránymutatásainak, a 2003/90/EK irányelv II. mellékletében felsorolt technikai kérdőívei, amelyek azokra a fajokra vonatkoznak.

Az egységesség értékeléséhez a 2003/90/EK irányelv alkalmazandó.

Ha azonban az egységesség megállapítása a fajtaidegen növények alapján történik, 10 %-os populációs standardot és legalább 90 %-os elfogadási valószínűséget kell alkalmazni.

5. cikk

Eljárási követelmények

A 2002/53/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének első mondatától eltérően nem írnak elő hivatalos vizsgálatot, amennyiben a genetikai anyagok elfogadásáról való döntéshez elegendőek az alábbi információk:

- a) a genetikai anyag leírása és elnevezése;
- b) a nem hivatalos vizsgálatok eredményei;
- c) a termesztés, szaporítás és felhasználás során szerzett gyakorlati tapasztalatokból szerzett ismeretek, ahogy azokról a kérelmező az érintett tagállamot értesítette;
- d) egyéb információk, különösen a növényi genetikai erőforrások hatásaitól, illetve a tagállamok által e célra elismert szervezetektől.

6. cikk

Az elfogadás megtagadása

Nem fogadható el genetikai anyag a nemzeti fajtajegyzékekbe való felvételre, ha:

- a) a mezőgazdasági növényfajok közös jegyzékében „genetikai anyagtól” eltérő fajtaként már fel van sorolva, vagy a közös jegyzékből törölték az elmúlt két évben, illetve a 2002/53/EK irányelv 15. cikkének (2) bekezdésében biztosított időszak lejártától számított utolsó két évben; vagy
- b) a 2100/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ előírásai szerinti közösségi növényfajta-oltalmi jog vagy pedig nemzeti növényfajta-oltalmi jog védi, vagy ilyen oltalom iránti kérelem folyamatban van.

7. cikk

Elnevezések

(1) Tekintettel a 2000. május 25. előtt ismert genetikaianyag-elnevezésekre, a tagállamok engedélyezhetnek a 930/2000/EK rendeletről való eltéréseket, kivéve, ha az ilyen eltérések sértenék egy az említett rendelet 2. cikkében védett harmadik fél korábbi jogait.

(2) A 2002/53/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdése ellenére a tagállamok több nevet is elfogadhatnak egy fajtára, ha az érintett nevek történetileg ismertek.

8. cikk

Származási régió

(1) Ha egy tagállam elfogad egy genetikai anyagot, azonosítania kell azt az egy vagy több régiót (a továbbiakban: származási régió), amelyben a fajtát hagyományosan termesztették, és amelyhez természetes módon alkalmazkodtak. Figyelembe kell vennie a növényi genetikai erőforrások hatóságaitól vagy a tagállamok által e célra elismert szervezetektől származó információkat.

Ha egy származási régió több tagállam területén található, minden érintett tagállamnak azonosítania kell azt közös megegyezéssel.

(2) A származási régió azonosítását végző tagállamnak vagy tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az azonosított régióról.

⁽¹⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

9. cikk

A genetikai anyag fenntartása

A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy egy adott genetikai anyagot annak származási régiójában fenn kell tartani.

III. FEJEZET

VETŐMAGTERMELÉS ÉS FORGALMAZÁS

10. cikk

Minősítési követelmények

(1) A 66/401/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, a 66/402/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, a 2002/54/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, a 2002/56/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében és a 2002/57/EK irányelvek 3. cikkének (1) bekezdésében előírt minősítési követelményektől való eltérés által a tagállamok előírhatják, hogy a genetikai anyag vetőmaga forgalomba hozható, amennyiben megfelel ezen cikk (2), (3) és (4) bekezdéseinek.

(2) A vetőmagnak a fajtafenntartás jól meghatározott gyakorlatainak megfelelően termelt vetőmagból kell származnia.

(3) A vetőmagnak – az *Oryza sativa* vetőmagját kivéve – meg kell felelnie a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/54/EK, a 2002/56/EK és a 2002/57/EK irányelvben előírt, a minősített vetőmagra vonatkozó minősítési követelményeknek, a minimális fajtatisztaságra vonatkozó és a hivatalos vizsgálattal, illetve a hivatalos felügyelet alatti vizsgálattal kapcsolatos követelmények kivételével.

Az *Oryza sativa* vetőmagnak meg kell felelnie a 66/402/EGK irányelvben előírt „II. szaporítási fokú minősített vetőmag” minősítési követelményeinek, a minimális fajtatisztaságra vonatkozó és a hivatalos vizsgálattal, illetve a hivatalos felügyelet alatti vizsgálattal kapcsolatos követelmények kivételével.

A vetőmagnak megfelelő fajtatisztasággal kell rendelkeznie.

(4) A vetőburgonyák tekintetében a tagállamok előírhatják, hogy a 2002/56/EK irányelv 10. cikke a méret vonatkozásában ne legyen alkalmazandó.

11. cikk

Vetőmag-termelési régió

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy genetikai anyag vetőmagját csak a származási régióban lehessen termelni.

Amennyiben a 10. cikk (3) bekezdésében előírt minősítési feltételek abban a régióban egy speciális környezeti probléma miatt nem teljesíthetők, a tagállamok jóváhagyhatnak további régiókat vetőmagtermelésre, figyelembe véve a növényi genetikai erőforrások hatásaitól, illetve a tagállamok által e célra elismert szervezetektől származó információkat. Az ezekben a további régiókban termelt vetőmagot azonban kizárólag a származási régiókban lehet felhasználni.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot azon további régiókról, amelyeket az (1) bekezdés alapján vetőmagtermelésre jóváhagyni szándékoznak.

A Bizottság és a többi tagállam az értesítések kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül kérheti, hogy a kérdést a Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagok és Szaporítóanyagok Állandó Bizottság elé terjesszék. A 66/401/EGK irányelv 22a. cikke (1) bekezdésének b) pontja, a 66/402/EGK irányelv 22a. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, a 2002/53/EK irányelv 4. cikkének (6) bekezdésével, 20. cikkének (2) bekezdésével és 21. cikkével, a 2002/54/EK irányelv 30. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, a 2002/56/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdésével és 27. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, és a 2002/57/EK irányelv 27. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell határozatot hozni, amennyiben szükséges, meg kell állapítani az ilyen régiók kinevezésére vonatkozó korlátozásokat vagy feltételeket.

Ha sem a Bizottság, sem más tagállamok nem terjesztenek be egy, a második albekezdés szerinti kérelmet, a kérdéses tagállam jóváhagyhatja az értesítés szerinti további vetőmag-termelési régiókat.

12. cikk

Vetőmagvizsgálat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálatokat elvégezzék annak ellenőrzésére, hogy a genetikai anyag vetőmagja megfelel-e a 10. cikk (3) bekezdésében előírt minősítési követelményeknek.

E vizsgálatokat a jelenlegi nemzetközi módszerekkel összhangban, vagy ha nem léteznek ilyen módszerek, bármely megfelelő módszerrel összhangban kell elvégezni.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatokhoz a tagállamok biztosítják, hogy a mintákat homogén tételekből vették. Alkalmazzák a 66/401/EGK és 66/402/EGK irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében, illetve a 2002/54/EK és a 2002/57/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdésében előírt, a téletömegre és a mintatömegre vonatkozó szabályokat.

13. cikk

A forgalmazásra vonatkozó feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy genetikai anyag vetőmagját csak az alábbi feltételekkel lehessen forgalmazni:

a) azt annak származási régiójában vagy egy, a 11. cikkben említett régióban termelik;

b) csak a származási régiójában forgalmazzák.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve egy tagállam a genetikai anyag vetőmagja forgalmazásának céljára jóváhagyhat a saját területén fekvő további régiókat, feltéve, hogy e régiók a származási régióval a genetikai anyag természetes és természetközeli élőhelyeinek szempontjából összehasonlíthatók.

Amennyiben a tagállamok ilyen további régiókat hagynak jóvá, biztosítaniuk kell, hogy legalább a 14. cikkben említett vetőmagmennyiség termeléséhez szükséges vetőmagmennyiséget annak származási régiójában a genetikai anyag megőrzésére fenntartják.

A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen további régiók jóváhagyásáról.

(3) Amennyiben egy tagállam a 11. cikkel összhangban vetőmag-termesztési célra további régiókat hagy jóvá, nem élhet az e cikk (2) bekezdésében szereplő eltéréssel.

14. cikk

Mennyiségi korlátozások

Minden tagállam biztosítja, hogy minden egyes genetikai anyag esetében a forgalmazott vetőmag mennyisége nem haladhatja meg a tagállamban egy tenyésztőidőszakban ugyanabból a fajból felhasznált vetőmag 0,5 %-át, illetve a 100 hektár bevetéséhez szükséges mennyiséget, attól függően, hogy melyik a nagyobb érték. A *Pisum sativum*, *Triticum* fajok, *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* és *Helianthus annuus* esetében ez a százalékarány nem haladhatja meg a 0,3 %-ot, vagy a 100 hektár bevetéséhez szükséges mennyiséget, attól függően, hogy melyik a nagyobb érték.

Az egyes tagállamokban forgalmazott genetikai anyagok vetőmagjának összmennyisége azonban nem haladhatja meg a tagállamban évente az adott fajból felhasznált vetőmag 10 %-át. Azokban az esetekben, ahol ez a 100 hektár bevetéséhez szükségesnél alacsonyabb mennyiséghez vezet, az adott fajból a tagállamban évente felhasznált maximális vetőmagmennyiséget meg kell növelni úgy, hogy az elérje a 100 hektár bevetéséhez szükséges vetőmag összmennyiségét.

15. cikk

Mennyiségi korlátozások alkalmazása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden termelési időszak kezdete előtt a termelők értesítsék őket a vetőmag-termelési terület méretéről és földrajzi elhelyezkedéséről.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett értesítések alapján a 14. cikkben megállapított mennyiségeket várhatóan túllépik, a tagállamoknak fel kell osztani minden érintett termelő között azt a mennyiséget, amelyet a megfelelő termelési időszakban forgalmazhatnak.

16. cikk

A vetőmagtermés ellenőrzése

A tagállamok hivatalos ellenőrzés keretében biztosítják, hogy a vetőmagtermés megfeleljen ezen irányelv rendelkezéseinek, különös figyelmet szentelve a fajtáknak, földrajzi elhelyezkedéseknek és a mennyiségeknek.

17. cikk

A csomagok és tárolóedények zárolása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy genetikai anyagok vetőmagját csak zárórendszerrel ellátott zárt csomagban vagy tárolóedényben hozhassák forgalomba.

(2) A vetőmagcsomagokat és -tárolóedényeket a beszállítónak oly módon kell zárolniuk, hogy ne lehessen kinyitni azokat a zárórendszer megrongálása, illetve anélkül, hogy a beszállító címkéjén, a csomagoláson vagy a tárolóedényen az illetéktelen beavatkozás nyomot ne hagyna.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban lévő zárolás biztosítása érdekében a zárórendszernek legalább vagy a címkéből vagy a fémezérből kell állnia.

18. cikk

Címkézés

A tagállamok biztosítják, hogy a genetikai anyagok vetőmagjának csomagolása és tárolóedénye rendelkezze a beszállító címkéjével vagy egy nyomtatott, illetve bélyegzett felirattal, amely a következő információkat tartalmazza:

- a) az „EK-szabályok és -szabványok” szöveg;
- b) a címkézésért felelős személy neve és címe vagy azonosító jele;
- c) a zárolás éve a következőképpen kifejezve: „zárolva...” (év), vagy, a vetőburgonya kivételével: a csíráképes utolsó vizsgálatának céljára szolgáló utolsó mintavétel éve, a következőképpen kifejezve: „mintavételezve...” (év);

d) faj;

e) a genetikai anyag megnevezése;

f) a genetikai anyag szöveg;

g) származási régió;

h) ha a vetőmag-termelési régió eltér a származási régiótól, a vetőmag-termelési régiót is fel kell tüntetni;

i) a tételnek a címkézésért felelős személy által megadott referenciaszáma;

j) nettó vagy bruttó tömeg, vagy, a vetőburgonya kivételével, a vetőmagok darabszáma;

k) ha a tömeg fel van tüntetve, és szemcsézett peszticidet, drázsírozó anyagokat vagy más szilárd adalékot használnak, akkor a vegyszeres kezelés vagy az adalék jellege, és a vetőmagok tiszta tömege és az össztömeg közötti hozzávetőleges arány is, a vetőburgonyát kivéve.

19. cikk

Hatósági utóellenőrzés

A tagállamok biztosítják, hogy a vetőmagot véletlenszerű vizsgálatok általi utólagos hatósági ellenőrzésnek vessék alá fajtaazonosságának és fajtatisztaságának igazolása érdekében.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Jelentéstétel

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a területükön működő beszállítók minden termelési időszakban jelentsék minden egyes forgalomba hozott genetikai anyag vetőmagjának mennyiségét.

A tagállamok kérésre jelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak a területükön forgalomba hozott genetikai anyag vetőmagjának mennyiségét.

21. cikk

Növénygenetikai források elismert szervezeteinek értesítése

A tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az 5. cikk d) pontjában, a 8. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikk (1) bekezdésében említett elismert szervezetekről.

22. cikk

Értékelés

A Bizottság 2011. december 31-ig értékeli a 4. cikk, a 13. cikk (2) bekezdése, a 14. és a 15. cikk végrehajtását.

23. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2009. június 30-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz az említett rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják e rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által érintett területen elfogadnak.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

25. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 20-án.

a Bizottság részéről

Androulla VASSILIOU

a Bizottság tagja